

บทที่ 7

บทสรุป

การศึกษาวิเคราะห์ตัวละครแมวในวรรณกรรมของมิยะซะวะ เค็นจิมิจูมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์ตัวละครแมวในวรรณกรรมทั้ง 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง “ลูกไอ้กับแมวป่า” (Donguri to yamaneko :

「どんぐりと山猫」) เรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) เรื่อง “ภัตตาคารบ้านแมวป่า” (Chuumon no ooi ryouriten : 「注文の多い料理店」) และ เรื่อง

“กอนักเชลโล” (Serohiki no Gooshu : 「セロ弾きのゴーシュ」)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวละครแมวในแต่ละเรื่องนั้นมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่คล้ายคลึงกัน คือ มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เหมือนกันในเรื่องของการต้องการให้เกิดความยุติธรรมในสังคม และมีเจตนาดีต่อส่วนรวม รวมถึงการมีอำนาจลึกลับและสามารถที่จะคัดค้านลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเป็นอันดับต่อความยุติธรรมในสังคมได้ แต่ตัวละครแมวก็มีความแตกต่างกันบ้างในบางเรื่อง เช่น เรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) ที่มีตัวละครแมวฝ่ายดีกับฝ่ายร้ายอย่างชัดเจน จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวละครแมวนั้นไม่ได้เป็นตัวละครฝ่ายดีเสมอไป การมีตัวละครแมวฝ่ายร้ายบ้างทำให้สามารถเปรียบเทียบระหว่างความดีกับความชั่วร้ายได้อย่างชัดเจน เหมือนกับลักษณะโดยทั่วไปในสังคมที่มีทั้งคนดีและคนไม่ดีปะปนกันไป ความยุติธรรมในสังคมก็เช่นกัน บางครั้งการเอาใจเอารัดเอารียบกันคนในสังคมก็ทำให้เกิดการขาดความยุติธรรม แต่ความยุติธรรมก็เกิดขึ้นได้เสมอหากคนในสังคมถือกฎกันและกัน และร่วมแรงร่วมใจกันในการที่จะรักษาความยุติธรรมให้ดำรงอยู่ต่อไป

จากการศึกษาวิจัยตัวละครแมวในวรรณกรรมทั้ง 4 เรื่องดังกล่าว สามารถนำมาแสดงเป็นตารางเปรียบเทียบพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของตัวละครแมวได้ดังต่อไปนี้

หัวข้อ/เรื่อง	ลูกไอ้กับแมวป่า	สำนักงานแมว	ภัตตาคารบ้านแมวป่า	กอนักเชลโล
ประเภทของแมว	แมวป่า	แมวเต่าดำ/สิงโต แมวดำ/แมวขาว/ แมวลายเสือ/ แมวสามสี	แมวป่า	แมวสามสี
พฤติกรรม	1. การเป็นผู้	แมวเต่าดำ	1. การเป็นผู้	1. การมาช่วย

	<p>พิจารณาและพิพากษาคดี</p> <p>2. การมีพฤติกรรมที่น่ายำเกรงและให้เกียรติผู้อื่น</p> <p>3. การมีอำนาจที่แผ่ด้วยความลึกถึบของแมวป่า</p>	<p>1. การมีความตั้งใจในการทำงาน</p> <p>2. การมีความอ่อนน้อมถ่อมตน</p> <p>3. การรู้จักเคารพผู้อื่น</p> <p>4. การมองโลกในแง่ดี</p> <p><u>สิงโต</u></p> <p>1. การมีอำนาจที่แผ่ด้วยความลึกถึบและมีความน่ายำเกรง</p> <p>2. การตัดสินใจที่รวดเร็ว</p> <p><u>แมวคำ</u></p> <p>1. การดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชา</p> <p>2. การให้ความยุติธรรมต่อทุกฝ่าย</p> <p>3. การไม่มีความมั่นใจในตนเองและหุเบา</p> <p>4. การแสดงอาการเมินเฉยต่อแมวเตาถ่าน</p> <p><u>แมวขาว</u></p> <p>1. การกลั่นแกล้งเพื่อนร่วมงานโดยการโกหกใส่ร้ายป้ายสี</p> <p>2. การไม่เป็นตัว</p>	<p>อนุรักษ์ธรรมชาติ</p> <p>2. การมีอำนาจที่แผ่ด้วยความลึกถึบของแมวป่า</p>	<p>ฝึกซ้อมดนตรีให้กอข</p> <p>2. การมีอำนาจที่แผ่ด้วยความลึกถึบ</p>
--	---	---	---	--

		<p>ของตัวเอง</p> <p><u>แมวลายเสือ</u></p> <p>1.การกลั่นแกล้งเพื่อนร่วมงานโดยการโกหกใส่ร้ายป้ายสี</p> <p>2.การกล่าวหาผู้อื่นอย่างไร้เหตุผล</p> <p><u>แมวสามสี</u></p> <p>1.การร่วมมือกลั่นแกล้งเพื่อนร่วมงาน โดยการใส่ร้ายป้ายสี</p> <p>2.การกล่าวหาผู้อื่นอย่างไร้เหตุผล</p> <p>3.การทำร้ายจิตใจด้วยสายตา</p> <p>4.การแสดงอาการเมินเฉยกับแมวเตาถ่าน</p>		
ลักษณะนิสัย	<p>1.การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น</p> <p>2.การมีความอดทนอดกลั้น</p> <p>3.การรู้จักประนีประนอม</p> <p>4. การมีเหตุผล</p> <p>5. การมีเจตนาดีต่อส่วนรวม</p>	<p><u>แมวเตาถ่าน</u></p> <p>1.การมีความอดทนอดกลั้น</p> <p><u>สิงโต</u></p> <p>1.การมีเจตนาดีต่อส่วนรวม</p> <p><u>แมวคำ</u></p> <p>1.การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น</p> <p>2.การรู้จักประนีประนอม</p>	<p>1. มีความอดทนอดกลั้น</p> <p>2. มีเจตนาดีต่อส่วนรวม</p> <p>3. มีเหตุผล</p>	<p>1. มีความอดทนอดกลั้น</p> <p>2. มีเจตนาดีต่อส่วนรวม</p> <p>3. มีความรู้ในเรื่องดนตรี</p>

		<u>แมวขาว</u> 1.การเห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตัว <u>แมวลายเสือ</u> 1.อิฉาริยะยา <u>แมวสามสี</u> 1.อิฉาริยะยา		
อิทธิพลต่อตัวละครอื่น	1. อิชิโร 2. ลูกโอ๊ก 3. คนขับรถม้า	แมวเตาด่านและ สิงโตมีอิทธิพลต่อ ตัวละครแมวอื่นๆ ในสำนักงาน	สุภาพบุรุษหนุ่มทั้ง สอง	กอล
สภาพสังคมในยุคสมัยนั้นที่เกี่ยวข้อง	การให้ความสำคัญ กับการศึกษาเป็น อย่างมาก และการ แข่งขันกันเพื่อการ ชิงดีชิงเด่นใน สังคม	ความต้องการความ มั่นคงในหน้าที่การ งานและการกลั่น แกล้งเพื่อน ร่วมงานอัน เนื่องมาจากความ อิฉาริยะยา และ การให้ความสำคัญ กับภาพลักษณ์ ภายนอก	การรับเอาอิทธิพล ของตะวันตกของ ชนชั้นกลางใน หลายๆ เรื่อง เช่น การแต่งกาย อาหาร การกิน วัฒนียม และการล่าสัตว์เพื่อ เป็นกีฬา	การมีค่านิยมใน การพักผ่อนหย่อน ใจด้วยการแสวงหา ความบันเทิงต่างๆ เช่น การเล่นดนตรี และการไปชมการ แสดงดนตรี

จากตารางเปรียบเทียบข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครแมวมีทั้งที่เป็นตัวละครดีและไม่ดี แต่มีตัวละครแมวที่เป็นตัวละครที่ตีมากกว่า ซึ่งสรุปได้ดังนี้

เรื่อง “ลูกโอ๊กกับแมวป่า” (Donguri to yamaneko : 「どんぐりと山猫」) แมวป่าเป็นผู้พิพากษาและมีบทบาทเป็นตัวแทนของผู้ศรัทธาความยุติธรรมอย่างชัดเจนกว่าเรื่องอื่น การพิจารณาคดีในศาลมีจุดประสงค์ก็เพื่อทำให้เกิดความสามัคคีปรองดองกันระหว่างลูกโอ๊ก แมวป่ามีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ดีและมีเจตนาดีต่อสังคมส่วนรวม และมีอิทธิพลกับอิชิโร คนขับรถม้า และลูกโอ๊กในแง่ดี วรรณกรรมเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมในยุคสมัยนั้นที่มีการแก่งแย่งชิงดีกัน

เรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) ในเรื่องนี้มีตัวละครทั้งหมดเป็นแมวและสิงโต ตัวละครแมวเป็นข้าราชการในสำนักงานแห่งหนึ่ง แมวในสำนักงานร่วมมือกันกลั่นแกล้ง

แมวเต่าดำทำให้สิ่งใดต้องปรากฏตัวออกมาเพื่อยุติปัญหาที่จะบานปลายต่อไป ทั้งนี้เพื่อความสงบสุขของสังคมโดยรวม ดังนั้นสิ่งใดในเรื่องนี้มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ดี แต่ในขณะเดียวกัน ตัวละครแมวในเรื่องนี้ส่วนใหญ่เป็นตัวละครไม่ดี เนื่องจากสภาพสังคมในยุคสมัยนั้นที่ให้ความสำคัญกับสถานะภายนอก ทำให้เกิดการแบ่งพรรคพวกและต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จนกระทั่งเกิดความอิจฉาริษยาและกลั่นแกล้งกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน ในเรื่องนี้ แมวขาว แมวลายเสือและแมวสามสี เสมียนลำดับที่ 1 - 3 ในสำนักงานแมวจัดเป็นตัวละครที่ไม่ดีเนื่องจากร่วมมือกันกลั่นแกล้งใส่ร้ายป้ายสีแมวเต่าดำ เสมียนลำดับที่ 4 แมวเต่าดำเป็นตัวละครที่ดี ส่วนแมวค่านั้นเป็นตัวละครที่ดีในตอนแรก แต่ภายหลังเปลี่ยนเป็นตัวละครไม่ดีเนื่องจากร่วมมือกับแมวขาว แมวลายเสือและแมวสามสีในการกลั่นแกล้งแมวเต่าดำไปด้วย อิทธิพลของพวกเขาแมวที่มีต่อกันส่วนใหญ่เป็นไปในแง่ลบ สะท้อนสังคมที่ขาดความสามัคคีกันในหมู่คณะ อันเนื่องมาจากความอิจฉาริษยาเกรงว่าผู้อื่นจะได้ดีไปกว่าตน โดยเฉพาะเรื่องตำแหน่งหน้าที่การงานซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากกว่าเรื่องการรักษาความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน

เรื่อง “ภัตตาคารบ้านแมวป่า” (Chuumon no ooi ryouriten : 「注文の多い料理店」) ตัวละครแมวป่าเป็นเจ้าของภัตตาคารแบบฝรั่งที่หรูหราใหญ่โตในป่าลึก ล่อลวงให้สุภาพบุรุษหนุ่มทั้งสองผู้ต้องการล่าสัตว์เพื่อความสนุกสนานมาสั่งสอน จึงจัดว่าตัวละครแมวในเรื่องนี้เป็นตัวละครดี มีอิทธิพลต่อสุภาพบุรุษหนุ่มทั้งสองในแง่ดี เนื่องจากการได้รับบทเรียนจากแมวป่าทำให้พวกเขาจดจำและคงจะไม่กลับมาล่าสัตว์เพื่อความสนุกสนานอีก สะท้อนสภาพสังคมในสมัยนั้นที่รับอิทธิพลจากตะวันตกเข้ามามาก ทำให้เกิดค่านิยมที่ผิดๆ เกี่ยวกับการล่าสัตว์เพื่อความสนุกสนาน และวัตถุนิยม

เรื่อง “กอนันท์เชลโล” (Serohiki no Gooshu : 「セロ弾きのゴーシュ」) ตัวละครแมวเป็นแมวสามสีอยู่ในหมู่บ้านซานเมือง แมวสามสีเป็นตัวละครที่ดีเนื่องจากมาช่วยปลอบใจกอนันท์ด้วยความห่วงใยอย่างจริงใจ และช่วยให้กอนันท์เล่นดนตรีได้ดีขึ้น อิทธิพลที่มีต่อกอนันท์จึงเป็นไปในแง่บวก สะท้อนสภาพสังคมในสมัยนั้นในเรื่องการแสวงหาความรื่นเริงบันเทิงใจซึ่งเป็นอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก เช่น การเล่นดนตรี การชมการแสดงดนตรี การชมภาพยนตร์ การชมละครเวที เป็นต้น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

ดังนั้น ตัวละครแมวในเรื่อง “ลูกโอ้กับแมวป่า” (Donguri to yamaneko : 「どんぐりと山猫」) “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) “ภัตตาคารบ้านแมวป่า” (Chuumon no ooi ryouriten : 「注文の多い料理店」) และ “กอนันท์เชลโล” (Serohiki no Gooshu : 「セロ弾きのゴーシュ」) นั้น ส่วนใหญ่เป็นตัวละครดีและมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นตัวแทนของผู้ผดุงความยุติธรรมที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดผ่านงานวรรณกรรมเพื่อสะท้อนสภาพสังคมในยุคสมัยใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงในญี่ปุ่นหลายอย่างเนื่องจากการได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้เกิดค่านิยมต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมในสังคม เช่น การให้ความสำคัญกับเรื่องวัตถุนิยมมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของจิตใจ เกิดการเอาเปรียบกันและกัน ทำร้ายผู้ที่อ่อนแอกว่า แข่งขันกันเพื่อชิงดีชิงเด่น ขาดความสามัคคีในหมู่คณะ การให้ความสำคัญกับเงินทองเหนือสิ่ง

อื่นใด การกลั่นแกล้งกัน เป็นต้น เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมขาดความสงบสุขและขาดความยุติธรรม

แมวที่เป็นตัวแทนของความยุติธรรม แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้คือ

1) แมวป่า

แมวป่าเป็นแมวที่มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยเป็นตัวแทนของผู้ผดุงความยุติธรรม เนื่องจากแมวป่ามีความลึกลับ อาศัยอยู่ในป่าและในโลกลึกลับของมิยะซะวะ เค็นจิ ในที่นี้รวมถึงสิงโตผู้เป็นเจ้าของป่าด้วย แมวประเภทนี้จัดว่าเป็นแมวที่ต้องการผดุงความยุติธรรมในสังคมไว้ และไม่อาจทนการกระทำที่ไม่ดีได้ จำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อรักษาความยุติธรรมนั้นไว้ในสังคม รวมทั้งมีลักษณะเด่นคือ มีความลึกลับและอำนาจวิเศษ เช่น แมวป่าในเรื่อง “ลูกโอ๊กกับแมวป่า” (Donguri to yamaneko : 「どんぐりと山猫」) ที่เป็นผู้พิพากษา ต้องการตัดสินคดีของลูกโอ๊กให้เกิดความยุติธรรมโดยเท่าเทียมกันทุกฝ่าย จึงเชิญอิชิโรให้มาช่วยออกความคิดเห็นในการพิจารณาคดี สิงโตในเรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) ที่เป็นผู้ทรงอำนาจ ตัดสินใจอย่างรวดเร็วในการยุบสำนักงานแมว เพื่อไม่ให้สถานการณ์ที่กำลังเลวร้ายในสำนักงานนั้นบานปลายและยากที่จะแก้ไข และแมวป่าในเรื่อง “ภัตตาคารบ้านแมวป่า” “ภัตตาคารบ้านแมวป่า” (Chuumon no ooi ryouriten : 「注文の多い料理店」) ที่เป็นผู้อนุรักษ์ธรรมชาติ และมีอำนาจวิเศษในการเนรมิตภัตตาคารอาหารฝรั่งอย่างหรูหราขึ้นกลางป่า เพื่อหลอกสุภาพบุรุษหนุ่มทั้งสองที่มาล่าสัตว์เพื่อความสนุกสนานให้เข้ามาติดกับและได้รับบทเรียนอย่างสาสม ไม่ให้กลับมากระทำการที่ไม่ถูกต้องเช่นนี้อีก

นอกจากนี้แมวที่ทำหน้าที่ผดุงความยุติธรรมที่ไม่ใช่แมวป่า ก็คือ แมวสามสีในเรื่อง “กอนักเซโรฮิโก” (Serohiki no Gooshu : 「ゼロ弾きのゴージュ」) แมวไม่ใช่แมวป่าแต่แมวสามสีในเรื่องนี้ก็มี ความลึกลับเช่นเดียวกับแมวป่า และรู้จังหวะที่เหมาะสมในการมาเยี่ยมกอน ในขณะที่ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องทักษะในการเล่นดนตรีและต้องการการปลอบใจอยู่พอดี

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า แมวป่าที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ผดุงความยุติธรรมจะมีความลึกลับและอำนาจวิเศษในการเนรมิตสิ่งต่างๆ ได้ รวมทั้งสามารถหยั่งรู้ถึงเรื่องราวต่างๆ ได้

2) แมวบ้าน

แมวบ้านเป็นแมวธรรมดาที่มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยเหมือนมนุษย์ทั่วไป เนื่องจากแมวบ้านไม่มีความลึกลับและอาศัยอยู่ในเมืองร่วมกับมนุษย์ รวมทั้งไม่มีอำนาจวิเศษเหมือนแมวป่า ด้วยเหตุผลเหล่านี้ทำให้แมวบ้านมีความแตกต่างจากแมวป่าอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งแมวบ้านยังไม่แสดงถึงความเป็นผู้ผดุงความยุติธรรมได้อย่างชัดเจนเหมือนแมวป่า บางครั้งแมวบ้านก็พยายามที่จะรักษาความยุติธรรม แต่เมื่อสถานการณ์ต่างๆ เปลี่ยนแปลงไป แมวบ้านก็มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยไม่ยึดเอาความยุติธรรมเป็นหลักเหมือนแมวป่า แต่ยึดสิ่งแวดล้อมรอบข้างเป็นหลักเฉกเช่นเดียวกับมนุษย์ เช่น แมวคำในเรื่อง

“สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) ที่ตอนแรกให้ความยุติธรรมกับแมวเสมือนอย่างเท่าเทียมกัน แต่ภายหลังหุเบาหลงเชื่อคำใส่ร้ายป้ายสีของแมวเสมือนลำดับที่ 1 – 3 ทำให้แสดงอาการเหมินเฉยต่อแมวตาถ่าน ส่วนแมวตัวอื่นๆ ในเรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) ได้แก่ แมวขาว แมวลายเสือ และแมวสามสี ต่างมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ไม่ดีเช่นเดียวกับพฤติกรรมของมนุษย์ทั่วไปในแง่ลบที่มีความอิจฉาริษยาและต้องการกลั่นแกล้งผู้อื่นเพื่อไม่ให้ผู้อื่นได้ดีไปกว่าตนเอง และแมวทั้งสามตัวนี้ไม่มีลักษณะที่แฝงไปด้วยความลึกลับหรืออำนาจใดๆ จึงต้องเล่นงานผู้อื่นด้วยวิธีเดียวกันกับพวกมนุษย์

แมวตาถ่านในเรื่องนี้ แม้จะไม่มี ความลึกลับหรืออำนาจวิเศษ แต่พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของแมวตาถ่านแสดงให้เห็นถึงการเป็นตัวแทนในด้านดีของแมวบ้านและมนุษย์ที่เป็นคนดี ตัวละครแมวบ้านในเรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) นั้นทำให้เห็นว่า ในสังคมย่อมมีทั้งคนดีและคนไม่ดีอยู่ร่วมกัน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องธรรมดาที่อาจมีความขัดแย้งเกิดขึ้น แต่ถึงกระนั้นการเลือกที่จะเป็นคนดีอย่างไรย่อมต่ออุปสรรคทั้งหลายนั้น ย่อมมีส่วนส่งเสริมให้เกิดความยุติธรรมขึ้นในสังคม

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า ตัวละครแมวส่วนใหญ่ในวรรณกรรมทั้ง 4 เรื่องนี้ มีลักษณะที่เหมือนกันคือมีความลึกลับและมีอำนาจวิเศษในการเนรมิตและการหยั่งรู้ คุณลักษณะเหล่านี้ ทำให้ตัวละครแมวในวรรณกรรมทั้ง 4 เรื่อง โดยเฉพาะพวกแมวป่า มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่แสดงถึงการเป็นตัวแทนของแมวที่เป็นผู้ศุภความยุติธรรมในสังคม ซึ่งตรงกับสมมติฐาน

ส่วนตัวละครแมวที่ปรากฏในเรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ไม่ดี ทั้งนี้เนื่องจากเป็นแมวบ้าน จึงขาดความลึกลับ และมีลักษณะนิสัยเช่นเดียวกับมนุษย์

ความเชื่อมโยงกันระหว่างวรรณกรรมทั้ง 4 เรื่องนี้ และความเกี่ยวข้องกับสภาพสังคมของญี่ปุ่นสรุปได้ดังนี้คือ สังคมญี่ปุ่นนั้นเริ่มให้ความสำคัญกับการศึกษา จากการรับเอาระบบการศึกษาจากประเทศตะวันตกเข้ามา นักเรียนจึงมีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน การศึกษาเป็นเครื่องวัดถึงอาชีพการงานในอนาคต หากมีประวัติการศึกษาดี ก็หมายถึงการมีโอกาสที่จะได้รับตำแหน่งหน้าที่การงานดี ดังจะเห็นได้จากเรื่อง “ลูกไอ้กับแมวป่า” (Donguri to yamaneko : 「どんぐりと山猫」) และเมื่อเข้ามาทำงาน มีความอิจฉาริษยาและกลั่นแกล้งกัน และจำเป็นที่จะต้องรักษาความมั่นคงในอาชีพการงานของตนเพื่อรักษาสถานภาพในสังคมให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังจะเห็นได้จากเรื่อง “สำนักงานแมว” (Neko no jimusho : 「猫の事務所」) เมื่อมีการทำงานแล้วย่อมต้องการการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อผ่อนคลายความเครียด งานอดิเรกต่างๆ ในยุคสมัยนั้นส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตก ซึ่งมีทั้งงานอดิเรกที่ดีและไม่ดี ตัวอย่างของงานอดิเรกที่ไม่ดีคือ การล่าสัตว์เพื่อความสนุกสนาน ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ผู้กระทำสมควรได้รับการลงโทษจากธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากเรื่อง “กัฏดาการบ้านแมวป่า” (Chuumon no ooi ryouriten : 「

注文の多い料理店」) ตัวอย่างของงานอดิเรกที่ดีคือ การเล่นเกมและการไปชมดนตรี ซึ่งเป็นการช่วยให้ผ่อนคลายและมีอารมณ์ดีสดชื่นแจ่มใส ได้รับความบันเทิงเร้าใจในทางที่สร้างสรรค์และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ดังจะเห็นได้จากเรื่อง “กอนันท์เซลโล” (Serohiki no Gooshu : 「ゼロ弾きのゴージュ」)

อาจกล่าวได้ว่า งานวรรณกรรมทั้ง 4 เรื่องนี้ มิยะซะวะ เค็นจิต้องการสะท้อนถึงสภาพสังคมที่ขาดความยุติธรรมในสมัยนั้น และตัวละครแมวก็มีอำนาจลึกลับในการเป็นตัวแทนของผู้ผดุงความยุติธรรม สภาพสังคมในวรรณกรรม และตัวละครต่างๆ ทั้งด้านดีและไม่ดี ความยุติธรรมก็เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็ความยุติธรรมที่ปรากฏอยู่ในงานวรรณกรรมหรือในสังคมที่มีอยู่จริงก็ตาม จะพบว่าในบางครั้งการรักษาความยุติธรรมให้เกิดขึ้นกับทุกฝ่ายนั้นเป็นเรื่องยาก แต่ถึงอย่างไรก็ตามการรักษาความยุติธรรมให้เกิดขึ้นและดำรงอยู่ต่อไปเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคม การทำให้สังคมสงบสุขและรักษาความยุติธรรมได้นั้นต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนส่วนใหญ่ในสังคม งานวรรณกรรมเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ทำให้คนจำนวนมากได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ผ่านตัวอักษรและสื่อบทกไปยังรุ่นต่อๆ ไปได้ ดังนั้นการที่มิยะซะวะ เค็นจิได้เขียนเรื่องราวผ่านงานวรรณกรรมเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของเขาที่จะทำให้เกิดความสงบสุขและสันติภาพในสังคมอย่างแท้จริง